

ראיון עם שושי בר-נוב, מנהלת המרכז

שושי שלום.

הגעת אלינו מחיפה, היית סגנית שנייה בבית הספר דוד ילין, מחנכת כיתות ג' וד' מחוננים, לימדת מתמטיקה כיתות ה'-ו' מחוננים, ושימשת כרכזת הערכה ומדידה מטעם ראמ"ה - רשות הארצית להערכה ומדידה. זו שנתך הראשונה כמנהלת.

נקפוץ היישר למים העמוקים, ונתחיל ב'אני מאמין' שלך?

- זה אולי ישמע אוטופי אבל אני רוצה שמי שנמצא כאן יהיה מאושר. כולם, והדגש על כולם- מצוות האחזקה ועד אלי. אם רוצים ילדים מאושרים צריך שמי שנמצא לידם ירגיש טוב, שמח, ומאושר. אני אפילו אלך רחוק יותר, אני רוצה שתהיה כאן הרגשה של בית, שהמרכז יהווה מקום בטוח עבור הילדים והצוות מתוך אמונה כי בבית משקיעים. משקיעים באהבה, בנתינה, באכפתיות, בית כמקום שמשותקים להגיע אליו.

אוקיי, ואיך משיגים כזו שאיפה גדולה?

- זה מתחיל מהאדם כחלק ממערכת. דוגמא אישית ועשייה. אם הצוות יראה שאני מחויבת אליו במאה אחוז, באופן מוחלט, הוא יחזיר באותו מטבע. אם הוא יראה שהאמון קיים מצדי, הוא יחזיר אמון. אם הוא יראה שהאחריות כולה עלי, ואני מקבלת אותה עלי בשמחה - הוא יחזיר בכך שהוא יתרום למערכת מתוך מחויבות ורצון להיות מחויב משמעותי ותורם, אנחנו רקמה אחת, ההצלחה שלנו תלויה אחד בשני. בנוסף, אני חייבת להודות שאני מאמינה בשגרה ובסדר. יש מנעד רחב שמאפשר ביטוי עצמי ויצירתיות בעבודה שלנו, אבל מסגרת תמידית בתחום, גם למורה וגם לתלמיד. שגרות, סדרי עבודה ומנהלות מקלות עלינו ויוצרות סדר וארגון בתוך המערכת ומאפשרות להתנהל באופן יצירתי ומשוחרר בתוך המסגרת הרחבה.

קיבלת מרכז עובד בירושה. לא בנית אותו. איך זה למנהלת חדשה?

מרכז שעובד ומתפקד כמו אורנים מאפשר לי כמנהלת ללמוד, לצפות ולהתמקם בתפקיד. כל מנהל מביא תפיסת עולם, שגרות ותהליכים והנכון ביותר הוא ללמוד, להכיר ואז לעצב את החלום עם הצוות.

איך העגלה שלנו באמת?

אני לא מתחברת למונח "עגלה", יש בו משהו פאסיבי. נגררת אחרי משהו. אנחנו פועלים באופן אקטיבי, עושים ומתקדמים קדימה כפי שמצופה ממרכז שנותן מענה לילדים שיהיו חלק משמעותי מעתיד החברה בישראל. אני עובדת עם נתונים ולכן העובדה שיש לי זמן לעסוק בניהול מצביעה על יציבות המרכז ואיכותו.

נעבור למשהו מעט אחר. האם המרכז יתחיל לקבל גם כיתות ג'?

- כשיגיע הזמן והישובים המזינים את המרכז יבחנו בכיתה ב' מרכז אורנים יעניק מענה לתלמידי ג'. המרכז באורנים הוא גדול מאד, נערך לכך כשיגיע העת.

ברשותך, שאלה מעט אישית ואולי אפילו לא במקום. איך חייבת לענות כמובן. לכמה זמן את פה?

- לא אתחמק מתשובה. אני מאמינה בכנות ושקיפות. זה לא יהיה רציני לענות על זה כעת, כי מאד מוקדם לומר מן הסתם. מה שכן, מחקרי ה-OECD מצביעים על תנועתיות במקומות העבודה העתידיים וכולם יודעים שזה כאן ועכשיו. אני "סטארטאפיסטית" בנשמה. אוהבת להגשים רעיונות, לנוע ולעשות. אני לא מסוגלת להשתעמם. אל תשכח, שקיבלתי את ההצעה לנהל את המרכז באורנים שלושה ימים לפני תחילת השנה! והשבתי בחיוב. חלק מזה, נובע מהאישיות שלי. אני אוהבת שינויים ואני אוהבת אתגרים. אומר עוד דבר - אם אחשוב שלא הצלחתי - אשים את המפתחות בעצמי.

שושי בר-נוב גרה בחיפה, נשואה ליואב, אם לשלוש בנות - אור, אילי וליעד, ולפונצ' שהוא פודל לבן בן שנתיים.